

løst i det givne Tilfælde at udfærdige et Reglement, hvis det ikke havde overført Lodsrningen fra Nyborg til Helsingør. Hvis det ikke var Meningen, ser jeg ikke den fornuftige Mening med at lave et Reglement.

Endelig skal jeg sige til den højtærede Minister, at den Vejledning, han har haft med Hensyn til Loven af 1879, synes atter at have været noget mangelfuld, da Kapitel 1 i Loven af 1879 handler om Lodsvæsenets Bestyrelse og om Lodserne, om Personalet og om Lodserierne, men senere kommer der et nyt Kapitel, der udtrykkelig hedder: „Om Lodsernes Indflydelse paa Bestyrelsen af deres Anliggende“, og i dette Kapitel findes den Paragraf, der siger det, jeg nævnte før, at Forslag om Lodsernes pekuniære Stilling og Virksomhedsomraade forelægges det vedkommende Lodseri til Forhandling og Erklæring. Det er om denne § 52, at de Udtalelser ere faldne fra Folketingsudvalgets og Ministerens Side, som formentlig børforpligte Ministeriet, indtil en ny Ordning er lovlige vedtagen.

Jeg kan ikke slutte denne Forhandling uden at henvende et Par Ord til det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) i Anledning af, at han udtalte, at Helsingør Lodser vare mere energiske end Nyborg Lodser. Jeg maa paa mine Nyborg-Lodseres Vegne protestere mod denne Ytring. Det afhænger selvfølgelig af, hvad man mener med Energi. Hvis man med Energi mener, at man skal kunne løbe den ene og den anden paa Døren, indrømmer jeg, at Helsingør-Lodserne have vist en forbløffende Energi. De have bombarderet Ministeriet og danske Generalkonsuler i Udlandet om at skaffe Hjælp, hvor det gaar ud over Kolleger, og om at skaffe Hjælp af Statskassen, som vi jo høre er bleven dygtig pumpet. Men jeg ser hellere en anden Energi, det er den Slags, der skaffer Virksomhed til Landet og til de danske Lodser. Her er unægtelig Forholdet dette, at man atter og atter i disse Kredse taler om, at det, der er i Vejen med Helsingør Lodser, er, at Søgningen om jeg saa maa sige er gaaet til den svenske Side. Jeg synes ikke, at det tyder paa, at Energien er saa stor i Helsingør, som den burde være. Lad mig tilføje, at man aldrig har hørt en eneste Klage over, at Nyborg-Lodserne ikke skulde være bei der Hand, naar som helst der blev kaldt paa dem i godt og daarligt Vejr. Men saa er der yderligere et andet oplysende Moment med

Hensyn til Fortjenesten; det blev oplyst af det ærede Medlem fra Helsingør, hvorledes Fortjenesten for Helsingør-Lodserne, efter at den var gaaet op som Følge af Takstforhøjelsen, paa ny var falden. I Nyborg er Forholdet dette, at det bedste Aar, de nogen Sinde have haft, var det sidste Aar, inden vi fik disse ulyksalige Bestemmelser om Farvandslodsrning. Det tyder hen paa, at Energien ikke just er overvejende i Helsingør, men derimod navnlig er det hos Nyborg-Lodserne.

Christian Rasmussen: Jeg maa naturligvis i høj Grad beklage, at den højtærede Minister, ganske vist paa sin sædvanlige elskværdige Maade, ikke kan gaa ind paa de Tanker, jeg har tilladt mig at fremsætte. Jeg vil imidlertid ikke tabe Troen paa, at det skal lykkes ved fortsat Forhandling at komme ind paa noget deraf. Jeg skal for øvrigt ikke forlænge Debatten, det vilde sikkert være ørkesløst. Der kunde være adskilligt, som den kunde give Anledning til at komme ind paa, baade i Anledning af, hvad der er udtalt af den højtærede Minister, og i Anledning af, hvad der er fremkommet fra anden Side, men jeg skal ikke falde for Fristelsen. Kun ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Nyborg.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) har en egen Maade at tale paa her. Jeg vil ikke sige, at den er elskværdig. Selv om han tiltales nok saa elskværdigt, møder han med et Udtryk, som jeg ikke skal betegne, for saa vilde jeg komme i Konflikt med den højtærede Formand. Men jeg vil endnu en Gang beklage, at det ærede Medlem fra Nyborg atter er kommet i Modsætningsforhold til sin Konseilspræsident, hvad han før beklagede, at han var. Det ærede Medlem har faaet at vide, at det, han har fremsat her, ikke passer med de faktiske Forhold. Der var et Udtryk, det ærede Medlem brugte overfor Helsingørs Lodser, som vel sagtens ogsaa var møntet paa mig. Han sagde, at Helsingørs Lodser maaske bruge den Trafik at løbe Folk paa Dørene. Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Nyborg, at det er vel ikke helt passende at bruge denne Udtalelse, men jeg forstaar den i øvrigt godt. Det er jo ikke længe siden, at det ærede Medlem stod her i Salen og fortalte, at han havde rendt alle Generalerne paa Dørene for at beholde Garnison i Nyborg, men at han ikke havde faaet noget ud af det, og nu slutter han vel sagtens fra sig selv og til andre.